

Glósur úr laganámi við Háskóla Íslands, 4 af 11

Bjarni Benediktsson – Háskóli Íslands – Laganám – Glósur – Stjórnarskrá 1911

Tekið af vef Borgarskjalasafnsins

---

bjarnibenediktsson.is

Einkaskjalasafn nr. 360
Uppvaxtar- og námsár
Askja 1-5, Örk 1

©Borgarskjalasafn Reykjavíkur

stati „björtni“:

310: „17. gr. stj. Ærv. falli brent, en i statum koni; brenningarinni tild alþingis hafa allir konar og konur, sem eru fullvætja at alðri, þó alðrei yngri en 21 árs, þegar brenning fer fram. Þó ætver augunn ~~þó~~ brenningarinni, nema konur hef; óflekkat mannum, hef; verit leinnið hisfotur: björðanum er eitt ar og se fjar sins vataendi, enda hef; sigi fregið meistarstykki síðasta árið, nema konur sé andengoldum. — Nið hefja björn óskilum fjarheyg, og missir konar þó sigi brenningarinni fyrir fót“.

311: „3. tölvutur 18. gr. stj. Ærv. falli brent“:

(það er augur sínstaker vegar gilda um konur, vettuð aða björvagni til e-d.)

312: „(Njó grein). Þingmánum e-d. og jafn marga vosaþingmánum skal bjósa með blutfallsbrenningum; einu hefji fyrir land alt. A. ö. l. setja konul. Þá brennarini vegur um brenningarinnar“.

313 skiftir getta ókr. málí (19. gr. stj. Ærv. um samkondag alþingis): „Nið krefst meiri helstu: þingmánum konarvar deildar at alþingi sé baldið, og konur fór fóret: sanninats frings

Stjórn. 1911

alþingi til setur svo fljótt sem um er. Eigi
má fáa spara lengur sítja en 4 vikur án
sann fyrslas konungs. — Beresta má fessari
eyrir með lögum".

314 um frithvelji alþingis.

315 berlæting à stjórn. 325, sem skiftir hev
ekki miði. Þa taka mörkun à fremlætisrétt:
alþingi, sem var í frv. g. Ísl. er ekki teknin
upp.

316 berlæting à hlo. gr. stjórn. at fari er hev
skiftir miði sama spiss og frv. g. 31. 314 (spis-
skotunum eur).

317: "H. g. gr. stjórn. falli mitur, eru: statum
lausar koni: „Evar deild alþingis um sig
þær sjálf ír, hvort spissum hefnum eitt
höglaða konur!“

Eru ains g. er sansvarandi frv. g. Ísl. 317.

318-20 skifta ekki miði.

321: „Aftan við hl. gr. stjórn. batist: „Ní sann-
fyrslir alþingi sambandslög milli Íslands og Dan-
merkur, og skal fá ríða n.d. og stofna til
nýrr konungur. Samfylki þá alþingi sambands-
lögin óbreytt, skal vera þau upp fyrir konungi

"Vi stat festinger, af høggjafarvald hins mikins
som lygdekin gjan at sinne besti!"
(Dravordni mit fyrri bl. 861.)

Akv. var standarsakir at afni til þær
sömu og i fyr. g. ÍL - þó er teknar fram
at hleðast í akv. 1. skuli þær fram á fyrsta
spini en ekki fyrsta meðan lægri spini einis
og i fyr. g. ÍL var ákvæði 5.

Fmr. as present: A. 400-403.

Stj. skr. 1911

"S áð. sinn rölest yfir n. frætta frw. A 430-3.
 Meðin stóra n. kennur fram í fersum orðum:
 „Meini bl. n. félst a, at fæt væri svo almennum
 vilji fjöldarinnar, eftir þei sem: hjas hefða
 komit, at fá framagnat noblumum veva legum
 bret. à stj. skr., seo sem um afnuma kommag-
 bosninga til fings, um veyr bær bosningar
 vettar ofb., at n. yrt: at álita sér skyld,
 at bora fersum bret. fram a finguin: ón.
 En ef menun vildur veva vissu um framagn
 málsins, þá yrtu meiri at meista hja öllum
 þeim brevestingum, sem eru sett væri, at hefða
 munki staðfesting frw. Þa tefla kenni
 á tvær hættur.“ A. 430.

um deilda skipas:

"Eitt helsta myndlit: frw. er afnum beg. bj.
 frw. og öðrum þau atviti, en þau standa:
 manna samþundi vit. Niðill meiri leit:
 me-manna var a þui, at holda bari tvær
 deildum fings, þó at allir frw. yrtu fjöld-
 björvir, en þau sem farið er fram a miðla
 veyr bær bosningarnæðar, ses miðla, at fjöld-
 björsenda mann i einum svip vata meira

en sunn heilning, þar sem karum öllum verður
veitinn karningarverður jáfut sunn karlum, auk
annarar nýjanum, þá vistist meiri blautum,
at af eigi á at verða lífildarska at auka þanni
reglin, þá varir breyra næstsyn til at auka líka
at einhverju leyt: bjölfestuna, af þjóðin á ekki
at kollriða sig. - Af þessum völdum er mikill
meiri hr. með að fari, at sva beri at hama fyrir a-d.
alb., at meðan kryggings sé fyrir, at hinn verði
skiptur minnum mikilhafarri mörkum þjóðarinnar."

A. 431.

N. tölur at með fyrir hanna lagi fari, sunn hinn
stingur upp á, aði: at vinnast, at meira verði
mánuð veypðra manna: a-d. heldur en vit megi
hinnest en f. m. sunn karavar: björldumum. Úrgrá
berugra björtimahils aði: a-d., at geta orðið eins
karar stífla fyrir hvenjum þeim uppþotslagen-
struknum, sunn oft aður fót: skýrðilega usir
lundið. Þjóðinn sunn karun: lögum um at stjórn
sín sjálf; stundum hatt vit at fjaða eftir tilhinn-
ingarum með talsverðum ofsa í svipum, þá
hinn aði: sig stundum aður á til tölu lega stillum
tíma. Fari aði: fari oft aðrigt miklu illu „at til

Stjórnar. 1911

se eitt hvert af, sem heldi aftur af frans leygurvis
áta oftekið oldum eftir tilföllum og veit:
spinn töm til at jafna sig. Getta :helds af
at hvernst ein til at e-d. acht: verið með spinn skipt
leigj, sem ein leygurum til at á henni varti. Þess
vegar at hvernst ein til at vit spinn sé sít, at hún
acht: ekki nema vett um stundarsakir heft frans
vats nýrra strauma, sem við spinni fyrir hérjá
þjóðinni, at spinn hýðum ekki nítur á 4-8
árum". A. 432

Stjórn. Því sem nál. segir um vett spinn. til
at hent aukapring spá er atlest til at minn
hentu þurfi : hvernir deild og báðar deildir
at breifjast fyrir helds. A. 432.

Brentingura á þjóri ^{áfir} skotunarmannar
segir me., at einn re-manna hef: vitað um
i blökum 3.-l. sumar, enda hefji spinnmálefundur
á þjóðanum fingo af báðum glóskum
hentat fessa miðbrentni. A. 432.

Svo sem áður geymis agra Þjóðar lönsun
á Skóli Thor. og þóri spork. geymis fyrirvara
A. 433, en ekki tiltekena i nál.

Mál fyrir

Hon Góðrún fær. 3.-M. var fráum borth., sem gerðu ist á, at lata konur fá kornvætt umán saman, allar 40 ára fegar: stóð og lekkar nítan aldeinum ónlega um sitt án miður: ^{Kornvætt} Kínas aldursmarka borkununa. A. 462

Hólmur Bríens var fráum borth. um at tala alþrun. skuldi vera 36, og ^{hálf fær.} e-d. sitja 17 en i m-d. 14.

Hon Þ. og hon Góðrún 3-M. vilja lata betha mið 25-og-stjórn., skur. frv. sinn, at borth. vit fjárlaw. sem hafa: fyr met sér við aða aukin tilgjöld, megi engum vera fráum á alþ. nema vñ. A. 466.

Ól. Bríens var fráum borth. ^{refarandi}: 1. At aftir 10-og-komi við að einn veðatandi: „Ef eigi farni en fjögur fær- und alþingisbjösundur ekki fær, skal lögun finn, en alþingi samþykki, skot: til heimar at borgi. alþingisbjösunda um land allt (alþingi) atkvæti; um- at kvæti fyrir samþykkið sú að ruyjanar. Námar vegur um at kvara aðeins slær spessa, skal setja: sérstökum l.

Undan fegur alþigtu at kvæti: eru fjárl. og fjárvælt; eru og fær l., en öðlast skulu gildi fegar: stóð. Þurrar fær lög, en alþ. hefur samsp., vernta eigi lögt fyrir komning til styttingar, nema fær hef-

Stj. Þor. 19. II.

verit samþugt með alþjóðum atkvæði; ða lög-
máltur frestur sér hitiinn, án þess að lögfall
heiðri um atkvæða greitður hafi fram komið.

2. '3 stóð 21. ág. komið us grein svoldatundi;

bl. ág. Stj. Þor. falli bunt, en: statiðum komi;
Fyr. t. l. um breytning ðó viturða á stj. Þor.
má bera upp bati að regnleger alþ. og aukapindi.
Nái fre. samþugðin spingins og stjórnin sé fari
meðmalt, en slágt að bera þat undin alþjóðu-
atkvæði. Vart: þá fre. samþ. með meiri
bléta atkvæða og nái: þat stóð festingar kom-
marg, helur þat gildi sem stj. skiptunarl.

Samþ. alþ. breystinagar að sam bandi
Íslands og Danmerkars, skal vera fær undin
alþjóðatkvæði með sama batti og stj. Þor. bunt.

A. 475.

reflexendum.

A. 4779 491 ber 'd. Br. (fram svokl. vitsambatill-
vit spessa und. sina: .. v:ð 1. II.; A. eftir orðnum
"til samþugðis ðó regíunar" bati: st. inn: Slik
ósk um alþjóðatkvæði skal vera kominn:
heðanverð stjórnunni innan friggja mánaða
frá því "lögin eru afgreidd frá alþingi".

Stjórn. 1911

Uit. 1. um. à frv. ve. segir Þórir Þorleifsson at
i ne-hafi vritit à greinirager um „hinn stamni at-
miti“, og nefir þar m.a. skiftning fyringsins,
„hvort varða slangli trúskift og fyringarmen komin
i sinn leig, eða trúskift og kornið: tvennum leig“
þér og B.I. frá 5. hafi fótt megi best at lejða: einn
leig og lata saman. F. velja a.d., svo sem atum
hafi verið; það nöggrun kennill à m.d., sem er
„ataldeldin“ og allt: hinn ekki at leggja á sig hev-
fjötva frekar en förf er á. Meiri til. ve. vildi
lata lejða til e.d. sérstaklega og töldu at mit það
kennist meiri festa á fyringið. Nog festa „at
hafa hins sömu skipum ^{um hættu} verið hafur, en svar
það fámeint fyring er at „væta“. Fjölmennari fyring
si og til en sei það fyrirkomuleg hafi, t.d. Fríður
land: síðst fyrirkomuleg si og: Noreg.
„Mennt slanglin og varða sig á at stopna lövanda deild
eða slíka lítt megganlega fyringdeild, þar sem
at var fíjöldir hvarta miðög afir slíkum „deildum“
vit vor i deilbeinum á Englandi. B-II 872
Utit er: ne-frv. er vitnað: tekta stjórn!-
stöt stjórnpl. 1903. B-II 872 og 876-877
fjöldi: fíð at ágreinirager varð: ne. um skipum

e.d. Meiri hl. götti þurfa stöðvunarófl i fyrirvara, þegar afnumurinn sé høg. Því fann. og viginbat um bosn-rétt learta og hevurum, seo at højsendur verdi miklu meira en hálfin gleyri en átar. Ennig lávareldi stofnus. fyrirgið sparf seðfesta til at fari bollriði rág ekki fyrir fullum seðfum. ^{At landið er} Eftir højðanni og blutfallsbosningan agri fari at telja megi vist, at fjoðin højði þá meira, sem hevur eru og fjoðin hefur fært traust á, t.d. meira, en átar leata setið á fyrri. Þá þurfi og at bama; veg fyrir banna hegan hringlendaskop.

"Ef slaktun er réttanat, þá er hinn svo sterk, at hinn højðan ekki miður sem bolla, þá eru líkhardt til at hinn ægt verbat á lífni mols. Stofnus, ef ekki þegar: stöt, þá eftir 4 ár et a. m. k. eftir 8 ár". B. II 875-876.

Fjölldu meiri meiri hl. meira telja þetta svo mannsignlega seðfesta, at þeir heftu ekki farit eins længt og farit hefur verit: viginbun bosn-réttar, ef e.d. heft: ekki aðt at vega salt í mið: m.d. B. II 876.

Stj. skr. 1911

Vifð 2. um. n.d. à nefru. Saman fram mangar brött. Þessar skilta hev máli, auk þeirra sem taldar voru s. 20-21 at framarr og lægu fyrir þeirri við 1. um. Þó vitulega þær eru ekki til að hér - þá:

För gorkelsom og biðslit.

Það er ótta „n.d. alls“: 1. kl. 5. gr. nefru. Sami alþingi. Það er ótta „er heim van rofis“: 3. kl. sömu greinar Sami: er fari van rofis: f.g.e. alþingi verður ein megin rofis: heild.

7. gr. nefru. Falli niður. en: Greinir stut Sami 3. megin greinar 338-q. og er fari ein fjöldi fær- og deildarskipting teknir upp á hér. fær- greinir f. f. og B. g. 3318-20 á s. 1-2 hev að framur. Þær er fólkvekt, at hev að björktimabil að vera bárt, en annars eru 38 samhlig.

Dötta „og se fjar eins ... endugoldin“: vitulegi fyrri kl. 10. gr. nefru. Falli niður.

Framen við nefru. 311 batist mið megr.: 2. kl. 18. gr. stjórk. ótta eru: 2. helgar a.m.k. i. síður 2. ár verið heimilisfarter á Íslandi.

Aftan við nefru. 311 batist mið megr. Þjórgengi (þessi vil s. kl. 18. kl. 18. lita brenda: „níðasta átt“ - at þær kveiktat H. 5. ár.)

Hljóðspá

Dómendur: æsta dómstóli hev à landi eru
elki löjvagragi skipum Ed.

17. av. nefru. (um þorni í gagni d. fyrir) falli
niður.

Nefru. 313 sé breytt svo at komningar en
elki lövsti saman. Þ. hafi hvetji aukabring
þannan skr. kvöflu fyrir.

Nefru. 317 falli niður.

Breyta 10. av. stjóripl. 1903 (stjóripl. 534):
samræmi við at vñ. sige at vera 3.

Nefru. 321 orðist svo: Sbl.

"Nú samþykkin alþingi at gera breytingar
á samþandinum milli Íslands og Danmerkurs, og
skal þa leggja fari mið undir athvæt: allra
komningar þenna manna: landinu, og skal athvæt
vara leyfileg"

Aðr. ums st. sakir breyttist þannig at
allir gagni verða komur at vñju eftir stórflytt-
inga legguna, og færst þarf að megn blithert-
ið að fari líku at halda á fyrsta fyrri.

A. 476-478.

Stjórn. 1911

Gönn Gjörðsson frá "Hverruvá" vilt. breyta borth. fremlætt. f. d. & f. g. við stjórnpl. 325 um hefti á rætti til at bera fram till. til útgjolda aukas, at „fjárlögumfubur i heild sinni i henni fengdeild um sig“ hefti rættunum til jafns við auk. A. 510. slv. og A. 540.

Gönn Gorbelsson fagur til at fersum takmörkunum við 325 megi fja breyta með högnum A. 518.

Gönn Gorbelsson ber fram borth. við borth. Í. Br. i A. 475 nr. 1. „Fyrir orðin „Nánari reglanar ... högnum“ (i fyrri hefða gríðarliðnum) komi: „Athugið að óslárt skal vera lögileg og skal setja nánari reglanum hennu með ræstöðum högnum“ A. 519.

Skiði Þorvaldsen ber fram borth. við sömu borth. Ach. 1. „Orðin: „svo og þær lög, en öflud skulu gildi fyrir: stat“, falli frumt. A. 519. Sk. - Th. vilt líta breyta í. ^{reflexum} Í. Br. um fyrst fyrir brofum um allþigt vafar. og agra henni 2 manum: i stat fyrir gagna. A. 519. Sigurður Sigurðsson vilt líta breyta (reflex. 310 (þ.e. stjórn. 317) sunnar, at henni er að.

rétt til alþingis hafi; allir bæðumur, sem eru fullra 25 ára at alðri, fegar borsingin fer fram. Skilyktir eru mannorð, fíjarnir, sveitarstytla römu og í nefni. „Slónum, giftum sem ógiltum, mið veita borsingarétt til alþingis með sérstökum lögum, ef þau fullmægja ãðurvaldinum ábo. fagur borsingarétt:“ A. 519-520. — J:J. II. gr. nefn. ii 18. gr.

stýrðar. felli brent, en: státtinn heomi: hýði gengi „Hjörvagagnar til m-d. alþ. er hver sí, sem hefur borsingarétt, skr. 317, ef henn er ekki fegur annars viðbis at a.ö. l.: fíjarnir eru fíjarnir annars viðbið, og hefur a.m.k.: síðurst til ari verið heimilis. fætur à "I slændi. — Hjörva mið þann mann, sem á heimra utan hjörvadæmisins, ef henn hefur verið fær skemur en eitt ari. — Hjörvagagnar til c.d.alþ. er hver sí, sem hjörvagagnar er til m-d., ef henn er fullra 30 ára at alðri, fegar borsingin fer fram. Slónum, giftum sem ógiltum, mið með sérstökum l. veita hjörvagagni, enda fullmægi þær a.ö. l. áber. fessarar greinar um hjörvagagni. — Undan fegur hjörvagagni eru allir lönnarar landsins. — Nákvæm. eru meðan um bors. til alþingis verða settar borsl.“ A. 520.

Stjórn. 1911.

Gjör Þl. og Gjör Guðrúnar S-M. tóku upp tilb. sínar um at vit nefnu. 510 segldi bestað, at með lögunum megi binda horningarmátt til alþingis vit felskringarskiðgjöt. A. 520.

Skiði Þh. hev fram borth. vit nefnu. 55 um at alþingi verði: einumais rafit alt : heild. en einumais er átta vikna þingsetukimins en hítum. "E sanverni vit fari fyrir vinnur um þingrafir sín nefnu. 56.

Vit 58 vill haum láta bæta: „ré tölu alþingi manna breytt“ (f. e. komi: veg fyrir at lestu - felli skildrauna verði: einig at alþingi sínay breytt.) - Nefnu. 59 vill haum láta breysta svo, at: stat orðanna: „til b' ára“ komi: til 3 ára. - "E stat orðanna: .. til 1^h ára, fritjungur spenna fjölda breytir ár"; komi: til b' ára. - Nefnu. 610 vill haum láta fella breyt orðin: „og sé fjar eins vátandi“. Orðin: „eina helgi eigi fagit meistarstykke síðasta órit, mena haum ré endur - galdrið“! - "E stat nefnu. 621 komi" ^{þhl-} "svoklj. 9: "Há samþykktir alþingi slb. milli Íslends og Danmarkar, og skal alþingi fari rafit, ef stjórnin vill stytja málid, og eft til nýrra horninga.

Sannfuglakki í þá alþingi sbl. öðruverði, skal hengja þau upp fyrir konungsí til staðfestingar" - "Í ^{þróttimistil} sinni vit tilh. um at bethra mit bosn. e.d. fær. skugldi ákv. um líkut best: felt miður ein aker. um stundarsakir. A-521

N-var fram borth. um, at vitna til stj. skypl. 1903 à viti eingandi stöðum. Þó nægur ^{Auktekyns} skugldi hell a alþ. rannan skev. kerður alþin. skev. nefnd. 313: stað farseta samein. alþ. i nefnd. - hóls ^{t:st. referendum} miðaustat:ll. (Nj. grein). „Svar sem „væðherra“ er nefndur: ein tölu: stj. skev. éta stj. skypl. 3. okt. 1903, skal sva skilja, þau sem fæt á vit, sem orðið var: „flertölur“ A-522-523.

Björn Björlésson var fram borth. um at breyta borth. ll. pers. um alþjóðatkv. sva: 1. Fyrsta megr. 1. t. m. miðist þannig: Sögnun þeins, en alþingi sannfuglakki, getur landstjórnin skot:ð til beinara alþingisbjörnsenda um land alt, annan hvort til sannfuglakki éta sýgjunnar. Svo er og skyld at leita bjóðavatkvætis af sinni fanni en 1/2 alþens. og 4000 alþingisbjörnsendur hafi fjarst pers. enda hefðum komum: hender stjórninni innan leið

Stj. Þor. - 1911

dega eftir að lögin eru afgreidd frá fyrirvaran
alþingi. — H. Fagri „alþjóðatíðindi“ á þrem
stötum þanni: fyrjartíðindi. A. 523.

Glaunes Glæsteinn vill hæta kvenna ^{borinn} með
310 seo, að kvenningaraldur verð: aldrei lægri
en 25 ár. A. 546.

Glaunes glæsi borth. Þórr framm. en
þær virðast ekki skipta miki hev.

Stjórar · 1911

5:5 P. unns. nefur. : m.d. telar framum. meini bl.
ne. fyrstu og var spæt ~~þóinn~~ ill. : Á hringum á af-
máni konungskeosninga orðum eru sterkar, at
þingur verður ekki vond vid veist". Enda dökkt
stjórnunni at segna síðan spingrati: stjórin felst.
Með annars hefði vökkena var skiptur ár vilja
alþingis var ^{meini} æt. til at hafa leg. kj. fum., svo at
stjórn: allaf einhver viss atkvædi á þingi. Með
þingrati: stjórnunni fíll fersi aðstæða burt. Stjó-
kj. fum. leifar frá vötugaförþingunum. Þa
frennur ekki: um þinghafa meiri og slældi stjó-
rin því betra til þingsetnu nökkuru mentata og þing-
hafa meiri. Nú orðin breyting á fersi. Fj. kj.
fum. min jarðþinghafir og leg. kj., þinghafins
viðurum hefur ljólagt og ljólegan öðrum. Sping-
rati: stjórnun gerir konungs konum. Óætlilegar og
vanföldar. Þær verða einumvis til fers at stjórn geti
mikið fylgi sitt fram afir spæt, sem óætlilegt er, at
ef fráfaroni stjórn, sem fylgt hefur annari
stjórnunni la stjórn, hefur skipt frá, þa geta þær
mikið fröslukar i veig línum meijur stjórn.
H.b. fari einröðna leagt til at konungs konum.
slældur alþrunendur. Þeitir skilhest um hvort

setja skuldu: stötunum og bota upp þat: hald, sem bg. bj. fyr. hafa ávalt að tótt að vera. Haudsynleast fyrir hvernja fjöld að hafa eittkvæst stöðvandi all, hverki af veikt né heildur fó of starkt. (fetta vörkstutti sunnar og i: nál. og mið-l-unn.)

B-II 881-882. Íslendingar fáru deiki að stjórnna sér sjálfir fyrir en 1904, þeim farsvegna seint. fóarf að slíku stöðunnar valdi. B-II 883. Tekur það til bota að leikra björnagugs alder til e.d., en fræggingin fárir götu þrungi sér samt sín, að björnur sér hafir til að bjósa, sér að deiki sér óll hölt að björnagus gagnlaus. B-II 883. Dátilit: halds all, fó deiki sér það mikil, fólegi: að e.d. að andurnigjast sunnar sunnar, og fetta áker.

geti deiki verit meiri sunnar fröskuldu fyrir þeim miðum, sem ^{óflest} fylgi haf: hja fjöldunum B-II 883-884. - Taldi heppilegra að vinnka bora. vettum sunnar sunnar, frekar en vit hafa fó að fari sem er í fyr. en fárir sunnar vörku fyrir bora. vett: brenna. B-II 884. Breustingin á horningu af istakotunum anna til að gera mið. stöðuloka rtj. mögulegt að koma manni að: fárin skýr stöður... það er miðstöður flokkunum,

Hglundar

eiginlega

er ekbert annat en ne., hezin af hinni deildinni, og á fættu autvítat sunn fréttar vit, þegar lagði spm. sunn fannir. Þá vistast meir ^{vera} annatkvort at agra, at hafa ekki meina eina deilt, eða þá at hvar deildin sé hugt á sunnum grundvelli. Þó vist ekki hvat spær vilji tengjast sín með þessu fyrirkomulagi. En þat ekbert annat en spott, at málun verði veldi b sunnum? Þat mætti eins spott fyrigjat væri alveg óskift". B. II 897.

Fyr fyrhessor + eru fyrigjat ekki rwo umfangsmikið, at meina mannsagn beri til þess at bjósa til þess á tveimur liðum. Fyrst á móti æt: Skilt fyrir þannlegi veist of mannar skordur fyrir framkvæmdum n.d., og þat æt: Þó ekki verit meining andstæðinganna, at spær með þessu fyrirkomulagi vilji retja þá stýflar fyrir framkvæmdin þessarar deilda, at hinn ekki æt: komið fram á hringmálmum sunnum, enda spott spær tiljöti at viturkenna, at n.d. eigi meðan um fyrgríus málheiti at várta. Óskift fyrir í Finnlandi og Noregi. Tjórfan til e.d. of lægu 12 ár, lægstuður t:rin, sunn annars en t:ðkanlegur; öðrum löndum er 8-q ár. B. II 897. Á því

Stjórn. 1911

sem hefur opnir augar fyrir fjármála með ferð
stjórnarinnar" B.II 885. "A hevum at hvar
deild skrár við um lögnat: kosur með líma
sínum óhlíðag afleidings af því, „at hev er
málast at veta um hvernig, fótt sannan
hveri: sameinum spingi" B.II 885. "A móti
felskum spingranna, því at spingið megi ekki
vit at missa standarvalta". B.II 889.

Referendum tilbúið levergi nema: Suiss. og
e.t.v. einhverjuum af "A stórlínugylfijörnum", finn-
landi neð ekki veikandi með. Þær sem fæt hafi-
verið megt haf: fæt gefist illa. Fæt varð van-
tilvæti: vit allra þjóðstjórn: löndum, þær sem
albigrða hys sér fulltrúa. Allir spen tugir fuis-
sunda, sem eru lífisender, hefa ekki vit að stjórn-
málaum. Hitt er alt annat, at hanna at velja skyr-
sama meðum, sem spen gefslája og heva frent til
fyrir sínar hönd. A standið: Suiss alt annat en hér.
Við referendum urundi hóvast: lífisenda ekki
verða annat en atkvæðastörgripir, sem einstakir
meðum tengender. B.II 890

J.f. og B.J.f.v. tilgja „hefa spingið óskift, eins
og seippa má at fæt sé mi, því at önnur deildir

Stj. Þor. 1911

um fíjófæratkvæði (referendum), en æt: nái til allra lega venna fjarlega, nýög var hagavert, því at þau ætlu ordið til þess at meðsögn l. nái ekki fram at gagnu. Þinse. sjálfræst at leita fíjófæratkvæði, þegar um sambandslæti milli nábjarna er at veta, en at bæta t.d. l. um að hafa slættu. nýjan hantökun til að varalegra fyrirkæði fyrir almenningar var hagavert. B.II 898-899.

Ólafur Briem segir, at hagserinn með því - fíjólagum 1903 hefði aðallega verit sín, at fíjólgan fíj. big. þær. eru i e-d., at þeir voru þær: meini blauta. Þó fyrirastörðin ^{auðvist} verði: framtíðinn og löggjafar miðafrír verði með breyttari komið spá til að gera að vegna oh. - fíjólagar eru miðin verða betur undirboðin, þegar þær koma fyrir spá. Hér verði ^{at} hafa þær. Blaut fyllslega fleiri, en: öðrum löðum, en þó ré vött at hafa engar tilbortnot meini og engar stofnunir stærri eru sín en þórf aginst og standur í vöttum blutfalli íst fólkstöður og ^{fjárhús} fíjófærinum ar. B.II 900-901 Þær ætluði hefði vitalega mikil agning; en nu en um hana sem meða nýhverftari, at þær sem hafa ægnt sín miðbor voru um að geti: kennar, en

ófærir à at bannast við frá galla, sem á henni
 eru. Þó vir vita i höndum mikil óánægja með
 fyrigræði: istefnuma, og miðög kvarvatn um, at hin
 vlegnist mitur en meira høftir gerð réir vorin um.
 Hönnunum att: at geta komið saman um þat, at
 geymd sökkur fyrigræði eins er vethur fylgtarinnar
 til þess at velta sjálf meðum sínunum. Þessi
 vethur vir framkvæmdur með spri at bjóra fulltröld
 tilbilk varði at nema kost: manna og galla svo til þess
 stansi nem annarra. Í vslit korningsa velti oft à ein-
 stöðum mali, sem bjósendur leggja mestu áhverfslu à
 i svigum. Að hvenjan björtimabiki hljóta at hóma
 fram mörg vir mál, sem borking meira hefa ekki
 áður að að meydet réir skotanum um, og verða frá
 bjósendur at lita sér leyda frá framkoma þær.
 Síðalt önnur en þeir vilja vera lítla. Þá verð
 meydi til at bota ír spessum; m.a. at takmarka vald-
 mið fyrigræðum. Að síðari à meira hefa meira sérstakl-
 bent à að ræði, sem sé alþjóðarstær. um einstöð
 tilbilsvarðandi meðhafi, en meinta miðög korningsins
 almenningars. Blíka almen. at bora. illvista teknar uppt.
 à síðari sínum, einhvern: gresum viljum U.S.A.
 en dott si hin i Suður-Íslandi: fylgji ekki ein-

Stjórnar. 1911

áður agr augjúnum verði, heldur einnig frumkvæði is-
vett: löggjafarmálmur. Þær einnig farið fram
í augjúnum verði. Þet til: „Fengin tengging fyrir,
at eigi verði hreyfð at lagasetning, og at fjöldi
verði: á meðtaki met þær l., sem hins ó at hins
underin.“ (A.902-903). Þat enda ekki óflekt: löggjölf
varri, at lata fjöldina hafa bein afkvæði: um
málefni sín. Þær. meitavstjórnar löggjölfur
ist heint: at samþykki lögnars meitarfundar til
fyrri, at nýndi sem miðlin vart a og hafa miðlin
þestuð: fyr met sér fyrir almenning æt;
fengit framgang. A alp. einnigis einná
sinni áhyltat at leggja mál undin alpiðar-
dóm, f. s. at flutningsværit, en þat gert
vildi óleggilegur væti. Taldit um at leggja at-
skilasat viðir og hin bjin undin fjöldavætar.
Fersi at fari framming at mið fótferð og ferri.
Sjálfsoð at hafa líkbar. óber. um slíka atkvæði:
stjórns. heldur en. at alt þangi i hórus lofti.
Ótæti værit, at eigi sé þörf ó at veita fersi
at fari vit mög mál, enda sjálfur samfærður
um, at hinn undi sjaldan verða votus.
Væntið hleytur eftir. Þj. fyrst, þær sem hins

tveggjir at slík atkvæði. Verði eigi notut allt of oft
nú i af lífslövverðum miðum. E.t.v. heppilegat
at tilgreina helstu flokkar fyrirval meðal, sem
atlegra at: at skjóta undir almenning, en fyr
miðið vandkraftið að draaga vötlu takmarkabílm.
Bundin ór sem heppileg mið t.d. á hildard.
og eldstyrtard. A slík mið sem fessi veri
álm. full skynd. Þeir eru framtífumil að
væta, fótt þat kraft e.t.v. ekki meikit fylgi
mið. B-II 901-904.

Sigrún Ólafsdóttir, fólk af þjóðin gammiðið, að
henni sé svo um, að e.d. verði eins konan krafleg
seðfesta: störfum fyrirgrinn og löggjöf landins.
"Aldur manna hefur minn þjóðinum: fersu epi!"
Gessvagna til bota að hefta björnagengis aldri til
e.d. upp: 30 ár og: vann umi sé sama miði
at agfa um horningarmálinn til e.d. B-II 907.

Jón Jónasson (þors. N.-M.) "fot er kunnast,
at fram hefur komið frw. um að stækkva björn-
dannir til fers að fyrirbreggja flokkapolitík."
B-II 909. - Ekki varst sem malir með fari að skjóta f.
frí fyrirgrinn undir aðkv. björnudei: landins. Fjöldin ekki
svo, frossent, at hin sé: fljóttu bíli fari um að leggja

Stj. Æru. 1911

raunajánummum dóm à h. frá þeim gínum B II q11.

Bjarni Jónasson fr. L. segist hefður komið „at deildinnar skiftast eins og mið, en af nökkrum breustirna uppt: ær, þá at hafa einu deild. En at bera til e.d.; þær sem bosningar fáva allt öðru-viri fráum, en ekki til bæta. Þeir eru fregar hinum à at hafa miklu lengri setur en hin deildin, þá fer skörin at fáva uppt: veikinum. Þeir eru verið at skapa sér stjóra, en af nænnum er gott i hing, þá er heins ekki förf“.

B. II q14. Slikir upptrots ógatravum ar nem me. Talar um hafa ekki komið, en af þeim komna, þá à spætt liðlega at vera góður stjóri. B II q14. Þ. Ð. hafi talat um golurþugt, en golurþugtur getur megnast osy orðið at stormi, en þessi „hala-læggrun“ (e.d. nefn.) en ekki til annars en fari vortur aldrin, golurþugtur hja óskum og allri sín tómin loguhættar. Þannig tilbúinn, hala-læggrun er ekki at eins til at telfja fyrir óskum, fregar tekifari gefst, heldur einnig til at drepa þau. Fyrir tekifarið kennur ekki nema einan minni og þá vortur at taka vit fyrir, og fari mynd ekki oftur þa vit með heftum 12 e.d. og hvar færiru sat: 12 ár. B. II q15.

Mein eru at tala um fyrstaþeyji og at þinginu munni hatt
 við at blaupa af sín tannar, ef þat laegi ekki vit stjóra.
 Undanlegt at heymra mein, sem oft hafa veit sig á, at
 við heftum alt of margra stjóra vera með aldrinum orðna
 meina varnagjarna. Ðig fyrir freimur fyrst litill skráður
 á skáturni aukur þeir ekki segin, en þeir aukur hýl-
 festuna. Ef skáturn er góð og stignit er gótt, þá er gal-
 lyktarinn aldrin of mikill, ef níglit er vettai istefnu.

B-II q15. -- fyrar er at tala um samþand Íslands og
 Danmerkars, þá atti at sjálfrögnu at vera þat mál
 undir atker. Þjótarinnar, sem i öðrum mánum virð-
 ist þat hattilegt, og geti á stað leonit mikilli óreglu.
 Þá fyrstir veru sand af at hata fulltrúa síra ráta
 fyrir sig - fyrar komr. vettur verður almennum fyrfti
 ekki at fara ít fyrir hækjaník til at finna 4000
 legósendur, ef referendum kærst á. B-II q16. Ekki
 mikil ástæða til at breðast aukningar komingarmáth-
 annar afir höfut. Því hefur verið heldnt fram, at öll
 þjóðfélagsfyrirvara munni leita á meðsþjálli. Slikit
 þarf ekki at óhátt. Þi öðrum löndum geti þat átt sín
 stað, þar sem stórhaskiltið er, en hei er enginn
 stórhánuman; við eruum öll aitt. Til at fyrja komr komur
 eins fyrstaþeyji og leordan. Þi eruum fyrstveggja við

Stjórnar · 1911

(bama uppledji, en : fyrirum en heldur munur. B.II q17
 betra at gera stjórn. sva in ganti, at ekki verdi;
 einumagi tjaldu til einnar náður., En fui betra at
 vera ekki at bama meit meira ut in díura, eins og
 fessa e.d., sem stjórnat hafa verit upp á! B.II q18.

Jón Þórðarson telur referendum eining óþarf um sam-
 bandsmálið, þar sem : nefur. sé sva fyrirskipt, at alp-
 skuli vorit, fyrar alh. eru samhl. B.II q19. Þetta at
 fyrirsetning sé : miðgum afnum miðg ábóta vart. Óhlu
 stjórnar fyrir bora lagi at nökkrum ábóta vart og verður
 reint fullbundið. Fyrar einhverju er ábóta vart,
 þá er at veyna at bata in heimur fólkun göllum
 tilaldaðið vatin ni ekki in fórum göllum, sem
 á fyrirsetningunum at vera, heldur varan fó-
 rari. ^{B.II q21} At visir satt, at mið stórmál boma í Þulega
 fyrir miðið bosninga, en vil mótmæla fóri, at
 þær. eigi at eins at vera hásina fyrir skotanir
 hýsenda sínum. „Fórin eru sjálfstæðir meiri, sem
 horit er traust til og eru bosinir sakin fólkva
 at alskotana sínum og manna kosta. Fórat er líklig
 skýrt tekið fram : stjórn., at fórin séu ~~at eins~~
 bændir við rannferringinum sínum, en ekki við
 meitt umboð frá hýsendum. Ef fórin : hvernig

sem en einga át vera svísvandur, en til vila byjóð-
 enda. Þá aðg. og líkít fyrir þingfelsi og stjórn-
 felsi. Þat matti: Þá alveg eins afnuma þingjótt og
 lata stjórnuna með ákvæðum millibili randa
 atkvæðamita um fyr. Ít um land; J. "B. II q22.
 Í Suðr. er atkvæðan önnur, Þó hefur málboti: J
 þar alltaf regnt „íbaldssamt og aftur baldssamt“
 gettu fyrir þær valög aði þess vegna ekki fallit:
 get þeim framfara- og frekishetjum, sem ekki
 völja stöðva meira straum: landinu. Gettu hefur
 verit sós mikil: hald, at þat hefur ekki
 ein umsíð talið fyrir fyrstu framfaranum
 miðlinn braugur en 12 a. Þat hefur oft og tilfyrur
 náið fyrir alveg að fullur. B II q22-q23.
 Meiri eru miðlin betur inni: svitarnáleum en hög-
 gjelgaranáleum og eru þær þess vegna ekki samþani-
 leg að færðu lengi. Misundudi skotanir vegna
 ólíkana at innan að að hristanar miðlin verða til
 at fell hin fyrstu miðl, strandum vegna þess
 at meiri kannu sér ekki saman um alegar
 aubestrið: B II q23. „Málboti: J kann ekki til
 lífars spjóttveri, heldur levinasta skrifveri“
 B II q24. Þat aðum heft „alveg ótveikunlegar
 allstötusagan“. B II q24.

Stjórn. 1911

Hétt, að golurþastarinn getur orðið að stormi, ein a-d. àð ekki að hindra, að henn verði að stormi heldur á heim að vera þróftainn fyrir, hvernig henn getur orðið þat. Síði levet að hefna málí að að stjóta fyrir að frent um stórra stand til athugiunar. B-II q 16. Þó eru hafi ekki notað horn-vætt meiri en til lajarsv. riðast, viðkvært se fyrir að veita þeim vethinn smáum sáman. B-II q 24.

Skili Þorodðræz. Í samanum við þingheld að hengja árið vett að þur. sé kominn til 3 ára í seinn. Fjöldir far þannig frekari afslátt: en aður og dröggi vild gfið þingvilemum. Í samanum við þetta töl. um að horst ni til a-d. til þannig fáist fersi bret. ekki, að ek ekki folt mig við fros. ne. Eigin ekki að hafa meiri stjóra að óla til að hindra os fóru að hóma af stað gagn. bret. Betra að klæpa á sig fær að létta ógerð almenningum sitt. Með öðrum fjöldum hvarða ut af skilum fyrir komulagi. B-II q 28 - 2 bækir heppilegt að, að þing skaldu voru fagnar slb. eru að fáttinni samþ. þat getur gert fjöldina lífda að slb. með fram w. hontn. við aukapinsginn, þat vökurst meðum að er hin svokallaða Benediktsska var að fáttinni. B-II q 30. Höldt um kominn við levenna um 20-30 ára gamalt, og augun spyr fá að fresta því lengren, enda

vartur mið at hafa á fót sem alment á hugamál. B-II q30-q31.
 Þín þjólfarinn s. mið. Met öllu óváðlegt at fjölga
 högseindum um allt að 2/3 bluta allt: einn B-II q32. A móti þann
 velli: brenna, af því at varmt er at hæta nýrri áhugr og
 skyldustörfum á brennu, en þau tiljóta at draga þær fó
 heimilinn. B-II q33-q34. Politísk störf eiga illa við bren-
 nileikið, svo sem fót mið er B-II q34-q35. Met þessum velli:
 sá hinsver. mið seo sterkuð straumur, at henn vantur
 nýrri aðstættastar, en þó er at heima honum: velta
 aðt. B-II q35. Þegna hinnar algengilegu þjólfunar þjóf
 enda því er „lígsvarðsagn“ at setja einhverja stöðum:
 „stjórnunarsambandinna“. Þessar eru óber. um a.d. seo vant-
 rugaleg, at því því má eraga hvernig til nýjanum
 FAN. me. m.a.s. of vint, at því er hóuningarmálinn
 til a.d. svæntir. B-II q35. Íg sjálfa sér móti „referendum“
 eru vanti: fót samf. en velli, at stj. geti líka skotið
 miðum til þjólfarinnar. Nið eigi him ekki annars
 innbosta hafi: hinn vantur nýrri að móti frv. þingins
 en segja af sér aða nýrfa þingið. A þessun geti
 referendum ráðið fót. B-II q36. Met því at hafa
 ekki, fanni þm. en 25: m.d. og 15: a.d., v. þess at
 þess rann 4. deildir eru að at ljósa 2/3 bluta þm. til a.d.,
 þessi at farið kemmer ekki at hæfni af nýrri fáin en

8. ágúst - 1911.

' Þessir og heymurumá meiri blætars er betur
 borgið með tölu með 5 en tölu með 4. - "I Noregi
 tvöfaldar börn. og þær eldri sem berilegt við ókun
~~el~~ - Íslenski tvöfaldar börn. : Noregi eldri laugur), þær eru
 og færleit. - Eldzi heldur sem berilegt við Danmör.
 Þær at þær eru ólíker börn r. til Landsfings
 og Földafings. Danir hafa heldur eldri saman
 fing. B. II 937.

Bjarni Þorláksson: Þórnarður heyma skýlars. Aldurs-
 takamarkið 40 ísl. aldrarlega af handaleif; vald. B. II
 939. Meiri manar en vir. þegar einvaldsmenn
 settu á stóru löggjafarþing og gáfu mótmæli
 börn. við. B. II 940. Þórnar veldi einmitt fávarni til
 sínum næristólan starfa af þær teknar fátt : alm. málum
 með fullur jáfruvið við heimamenn. B. II 941. Þó
 færri seðfarta f. g. um at lata báran fá borinn
 meiri sumars veldi eldri höft, fóður en seðfartarnar
 myg samt „þær sem er varastæð og allifengd
 báran fáða fátt : þeim. B. II 941

Jón Þórðarson Aftanum frá þei Benediktshónum var á
 festsins en ægloreynd. Þær er þingvætt: og af vir.
 ært: : ósamræmi við meiri: hl. ært: kann at
 vilja inn-sat: og er þær till. Sk. Th. eldri við.
 B. II 943.

verð bænþvelsi, en teknar vilt að þær fái ræðum sínum saman, svo þær megi fróskast og undirhví a sig undir líma politískra starfsemi. B. II q44. varðavegvænt til að
 náðra Kristján Þórðarson um: varðavegvænt að taka
 mið upp: stýrslur fyrir - viðmáli, sem eru líkid veld og
 fyrðirinni hafið ekki aðfist bestur að lita uppi vilja
 sinn og álit um. T.d. f.lli. um alþjóða - að að fyrðir-
 ekki. Þá eru verið að það sé gott og segjist vel, en hafa
 oss en það allveg mið, óvægt og ófakt. „Síði að að stólkva
 allveg út: myrkarið!“ Í Swiss stýðst það mið svagulega
 venju og sögulegan upphafuna. Að stólkva það allt að vor
 en hér. Auk þess allveg ókunnlegt hér, hevert gettu
 hafi aðfist vel: Swiss. B. II q48-q49. f.lli. um
 að lita meðan lími og gjald frósta f.lli. borsvelli ^{albei} með ^{mein} lærð ^l ræmp.
 en enginn vettur teknun af þeim, þen að þeim hafa
 mið ekki bors. velt. En verð: það ræmp. verður mið og
 vettur vettur miðverandi líjósenda. Höfða allir inni því,
 að með, sem ekki eru sjálftætur fái borsvelli til
 alþ. og: meitunnánum. B. II q50. Afnumin leg. líj.
 frósa. ... en almennt óða og segjist vera fullkomlega
 vetturat, en ekki verð: að móti: heft: B. II q51. Með
 get: leggi og hófleggi ít færðar a borsvelli. B. II q51 abr.
 B. II q49. - Seggur ákvæði að ekki sé ræmp.

Stjórnar. 1941

áber. sem næsta alg. mani ekki vær. sá a vr. ekki
geta boðið upp fyrir komming til stöðfestingar.

B-II 951 ñbr. 947-949. Till. um að dómavar
meið ekki sitja á þingi veint að nán. Dómavar
hafa setið á þingi frá 1845. Ekki ^{vætt} að banna
þeim að sitja á þingi, þar sem ekki er heast að
banna þeim að taka þátt i hinn politíska lífi
upphafleit. Þat. ekki að svilta dómavaðsþjórnunum er
sírt meiri en um þversta eða t.d. starfsmannar Þurðar
félags Íslands. B-II 951-953.

Sigurður Gunnarsson. Hvernig fólk að hafa
borðvætt. Sömu setning: öllum ^{þarjaleum}, lónðum, að
aldir aðgi að vera jafnir fyrir lögumum, og fari
hvernig fólkini einnig. Þá má fari ekki hafa frammi
vætt kák. Meista hvernig fólkit sé einnig mið best
meint að oft: fari helst að fá vethinn. B-II 956-9
Referendum nefnar varði velt: tímartum og blöðum.
Háðan sér velt til að hring fætta mið nánar.

B-II 958-961.

Kon. forbellsor. Í því fólk brað og beldur að hafa
tvöfaldan borð. til að sva fá meira fings. Vill beldur
hafa e.d. eins og hin er með leggj. fær., beldur eis
at hin sé öll borðin til 12 ára. B-II 964. Dómavætt

HP - 1972

þarf at vera með fyrir komið, at þeir hafi almenningastvað, en af dömmuraminn stunda í politískum lögum, fóru en meiri voru, at nöblant hellist til um vettum dömi þeim, persv. vett at take af þeim ljör-
agrei. f.e. fóru einumgis dömmavara: aðstaða dömi landrins. B-II q64-q65.

Egert lábross. Aðall. 3 árnið: sem fjöldin öðkuð
brentingar à: stjórn.: Afríðum bekkj. fum., vigtum
korn. vettar og at mikil og líkliða geti skilit með
ainnföldum löggum. fum. sammaða um vett með
persarra ì slæ. B-II q66. Hekkjafum. áttu opp heft.
at mynda nöblunskornar: heldsflotki i finngáru, eða
at ekki væri heldið of ört: fransískanaráðina.
Sílfirðið dökumur um hvort gettu hafi hingat til
verið ræntregilegt, en: framtíðinn varð: ekki
ljóð því komist að hæfa sitt hvort stöðvararsöll
i stjórnand., ein kunn af korn. v. vartur ríkt.
áttu til mikilla meira. Sílfirðið korn. til a.d.
þeggilagur vegað til að mynda sílfirðið heldsall.
Sílfirðið korn. til finngáru afir leitt óþeggilagur.
Þær sem þær útileika hitt felta en afsl. meira
þær sem vært frá finngáru, Haustrum. fækking
í Guðmund landsbænum misst og, þær at þær

Stjórn. 1911

áttu flætin verit frá sinnum eða fáum stöfum. En af þær varar einnraðir til e.d. vorunder þær fá því à örþað, at þær vorunder síga seti reyndanir og gat rann meðum, því at eðrir eru þeir, sem hennir voru at skapa sín nafn meðal bjóðanum: heild ætlaði þær fengst komin.

B-II q67. Þeirir óþeltnar vorunder aðstu á móti bosum til m.d. og vanta réa af þeim að ekilíð flætin uppt: e.d. fyrir alþjóðarathver.

B-II q68. Íh ára bjóðtinni hinsvegar af laugum. Þó matar voru bosum fengsat: fullur fjóriðast: henni verit bosum at fótum fram og bínun at taka miðög sinn um andlegar bröftum. Lóngrum aðstu en bjóðtinni henni voru ítrumnum. Ær þei met till Sk.Th. B-II q68.

Hallert at þui at leifa þenn. Sk.Th. spui at best: en nái tala fallegrni og skiftingin at lílegri, ein kynft: e.d. og 2: m.d. Spæt meðilega managir eru. við fólk fylgðum afir. og betra er fylgi en fylgumann. B-II q69. Till. um alþjóðarathver. vorhugavart enda óþarf. Ef feng og stjórn eru samnála um at hava nál undir ljósundum, er það heimilt. Men önnur miður nái er fættar óþarf, enna

enni minni þörf af borsningar frá tímum en ein
enri fer. B-II 972. Steinmildaráður. um frekari goslisti
ytri; en það er ógengilegt. ef allt. Þó mun fyrst óta sítar at vint-
art meint og best at takmarka skattleg áhrif ómennta
skattis, sem komist getur uppt hér sem annarr. Þó
enri sé hær hér ei. B-II 973.

Kon Hognissass. Ekki vellt at taka bunt fer skot-
um, sem heldur mónum til at gera slayðum sínum
i löjtnaðarlaginu. Ekki vellt at upphörfa óslálmisi.
Mássin bors. vettan heldur mónum at feri at vegu
at bæla á fram og græða skuldir sínum. B-II 975-b.
Ekki heldur vellt at veitlauna letvina og ómenntum
meit feri at látta meintlimi fái bors. vett. Vant-
mægldandi á fer. til fers at vinst. meðan veit i
hent úti mið mæta bót á feri, meit feri at breyta
fjálfaral. B-II 976-8. Ekki vellt at taka veingul.
borgervaráttunni alþ. afhaldumánum. fyrir en feri
veita orðir at stuða dómavaran og hafa hevva hengi
en mið og stóta þeirra virðulegri B-II 976-7.

Skiði Thorodðr. fer um dómavar en ófretjast.
hefja feri betri að stöðu en aðri fólkum. til at halda
fram politíðum skotum sínum. Aldrei heast at
fyrirbogga at dómavar lefi ákvæðum politíðar

Stjórnar. 1911.

skotamir. Mat lífi at banna fáinn fíngrætin get.
 fíngræt farit á mis vit göða stærfskvæfta en
 í lífi eru nærmast afri. B-II 977-8. Enn umhun-
 sem e.t.v. varí ást. t. at banna fíngrætin vann
 stærfsmeumur i stjórnarráði. B-II 978. Enn og
 tilh. Þl-Ber. um allfjöldum kvar. en er hinn fíngrætan-
 lass, lífi at meiri bl. get: ávalt út: lokat fast
 meit lífi at áker. at lífan slæður ganga: gildri
 fáttar. B-II 978. Rétt at vera fránn knöfurnar egn-
 vörðumur: sem bandsmálinn: sífelli, en af samf.
 þinna heft: at í fíngræfinn: fór meit sér munci
 fast aðga andstöttingumur vopn: berdekkur, sem
 ekki megi ske. B-II 979. Sjálfráðum. og meitard.
 ekki ósjálfráðumur en ótvír, enda leynilegan horn.
 lífinn til vannður. Allur fálfutja meitl. fjarðfélagsins
 vera átrægjat á lífi, sem lífan gerist og ferri. á
 ekki at svíta fá hornur. B-II 980. Hornur megi
 miður leifar til stjórnálaefslaita en horlar. fá
 lífinn meit vörugan hafi verit vannat horn. vitter,
 og lífi sjálfreint at lífan allar fái lífuna rétt
 fágeyr: stat. B-II 981-982.

Hannes Gofstein. Art. f. at eg at hylgst at a.d. verdi:
 hornur af allri fjarðinni meit blætfallshorn. en ekki:

Hpt-ndi.72

björðumur, ekki ein, at ey kvaist o. at deildin verði afþurhalds-
samari en hinum get: orðið m. hinsv. horn. Heldur hin verði vitrari.
M. fyrri móti: munudur fárt við sinni meiri, sem hefður bætri fyr-
mánumal; leika ðó og viðtakari felskings á málinum lands-
ins: heldur sinni og eftirl. vitari sjónsildshringur en
áhent aðrir, meiri sem felskaja fjoðirna og fjoðirnir felaði.
M.a.s. órennsl. at færning horin e.d. verði: skipti: halds-
mánumars, sem feltaðir eru at grei, at aðrar fríðuldir i
götu f. framfara máleinum og áhugamáleinum fjoðarinnar. Fyrst
á móti: mið kvaist o. at deildin verði full eins fín t. framfara
og m.d., en á eins ótti: at vera trygging f. at ekki ydi
likid á málin eins einföldta fríðuldir: einstakar
landsbútar ðó sigða félaga né breppapoltík og hversa hóp-
um eins oft blandast inn: landsmálin og mið að sér stat.

B-II q85-6. "Leið: miklar meður á blutfallsborn. En at
fingjast á at vera mynd af fjoðarinni. Slappilegast allir fum-
vum horin blutfallsborn. um land allt ðó: sem stant-
um björðumur. En viðtak brot. um ekki fyrst um sinn
mið fram at ganga. og get ey grei at we stöðdu aðr mynd
ávægtan með, at blutfallsborn. sé högðadrin f. e.d.,
ein þeim fó færning, at horint sé: eins um land allt.

B-II q86. "A móti: tóll. f.d. um at lítta horum meiri rannan
fó horun, netth. vinsjat fó rannala at efin, en færni yfirnar fórum.
En f. aðrar henni, B-II q87-8.

Stjórn. 1911.

If wantat að taka upp „referendum“; engin þarf sýnt sig einr à síðan. Setur enst í hattulegt. Fjárrí því að síðst aukir frelsi og framför i landnum, hefur mikil fremun gegnstað áhrif. Alt orðar trúvaldir þá eru er, og þá ekki rist störmálin, sem miðlun málí skifta. Regulðum sýrir að næt bleddingum, innræmingum örumindum og rögi mið hin að landi fella allra meira ræðsþjónustu. Alfríðan einart kortvuggin og trúin fremun spír illa en góða, sem heuni er sagt. Till. Sk. Th. sín ein a sem er sjálfrí sín samkvæmum, en far fóði ekki staðist. Því að ómögul. er að líta minnum súman með að fá staðfestingar allra legebota. Sunnar meða til að koma til framkvæmdar eða tollög. Till. I. Þr. gerir hinsv. allor meðan um referendum að hengjma, spír að ekki getur allt sett inn í l., sem þat samf., að þau skaldu óflest gildi þegar: stað. B. II q91-2.

A. II: Síðan talar um kvennverthinsdi alment, en það virðist ekki geta skift málí. B. II q93-7.

Síða Síða: Meiri að. hin en annarat. t. að banna dómuminn þingsetu. Þátt að sunn fæstir um bathið sunn ritji að þingi. T-ritið að vilja líta till. ná til allra sýslumánum og landsgjör verthinsdómenum. B. II q99-1000.